

2016-06-22

Dnr 2016/517

Utrikesdepartementet
103 39 Stockholm

Regeringens skrivelse UD2016/09273/IU Policyramverk för det svenska utvecklingssamarbetet

Nedan följer Riksgäldskontorets (fortsättningsvis Riksgälden) remissyttrande över regeringens skrivelse Policyramverk för det svenska utvecklingssamarbetet. Riksgäldens svar begränsas till att behandla sådana särskilda överväganden som behöver göras då resursmobilisering från privat sektor och innovativ finansiering innefattar kreditgarantier och liknande finansiella åtaganden med osäkert utfall för staten.

Riksgäldens kommentarer kring Näringslivets aktörer och innovativa finansieringsformer

Av skrivelsen framgår att utvecklingssamarbetet ska mobilisera resurser genom att verka tillsammans med andra resursflöden. Bland annat ska innovativa finansieringsformer komplettera det traditionella gävbiståndet. Samma mål och principer gäller för samverkan med privata aktörer och innovativ finansiering som för all annan verksamhet inom utvecklingssamarbetet.

Riksgälden ser att näringslivets aktörer och innovativa finansieringsformer kan bidra till att mobilisera resurser i form av både kapital och kompetens i utvecklingssamarbetet. I de fall staten bidrar till att mobilisera kapital genom att själv göra finansiella åtaganden exempelvis i form av kreditgarantier för privata investeringar medför detta dock en ytterligare dimension av riskhantering och kontroll i utvecklingssamarbetet, vid sidan av den uppföljning som görs ur ett utvecklingsperspektiv. Detta eftersom kreditgarantier och liknande åtaganden medför fleråriga engagemang för staten, med på förhand osäker slutlig påverkan på statsfinanserna.

Budgetlagen (2011:203) och förordning (2011:211) om utlåning och garantier ställer krav på vem som får motta en garanti och hur den utfärdande myndigheten löpande ska hantera åtagandet för att tillvarata statens rätt och säkerställa behovet av kontroll och uppföljning. Dessa krav syftar bland annat till att hantera de osäkerheter för staten som åtagandena medför och är förknippade med ett löpande resursbehov, både innan garantin utfärdas och under hela åtagandets livslängd inklusive hantering av eventuella fordringar.

Osäkerheten kring de statsfinansiella konsekvenserna av ett garantiåtagande ökar generellt med graden av komplexitet i åtagandet. Innovativa finansieringsformer och samarbete med privata aktörer i finansieringsfrågor kan därmed medföra en varierande grad av osäkerhet i

statens finansiella åtaganden, beroende på åtagandets utformning. Ökad komplexitet medför också ökade kostnader för hanteringen av åtagandet.

Sammantaget ser Riksgälden därför att den ökade nyttan av att använda innovativa finansieringsformer, exempelvis genom kreditgarantiliknande konstruktioner, bör vägas mot de ökade osäkerheter på statens finanser och de högre kostnader för hantering som komplexa upplägg kan medföra.

I detta ärende har tillförordnade Riksgäldsdirektören Pär Nygren beslutat efter föredragning av Eva Cassel. I den slutliga beredningen har också Jenny Sellin deltagit.

Pär Nygren, beslutande

Eva Cassel, föredragande